بیانیه همبستگی با همکاران مبارز سندیکایی در ایران که تحت فشارو سرکوب قرار دارند

به سرکوب جنبش سندیکایی در ایران پایان دهید!

آزادی تمامی دستگیرشدگان و فعالین سندیکایی در ایران!

برای حق فعالیت آزاد سندیکایی و سازمانیابی !

ما بعنوان اعضای سندیکا در حینی که همواره در سال‌های گذشته همبستگی کامل خود را با مبارزات کارگران در ایران اعلام نمودیم، اما بطور همزمان شاهد سرکوب وحشیانه این خیزش های کارگری نیز بوده ایم. از این رو ما اعضای سندیکاهای بخش خدمات، صنایع فلزکار، مواد غذایی، رستوران‌ها، هتل ها و سندیکای فرهنگیان و معلمان در منطقه راین ماین (واقع در استان هسن از کشور آلمان). اقدام به تشکیل گروهی سندیکایی جهت دفاع از خواست فعالیت آزاد سندکایی و سازمانیابی کارگران نمودیم. ما در سازمانهای سندیکایی خودبرای جلب وسیع و گسترده همبستگی با کارگران ایران و تحقق خواستها و مطالبات آنها بر علیه رژیم جمهوری اسلامی که نقض تمامی حقوق و آزادیهای دمکراتیک را در دستور کار خود قرار داده است، تلاش میکنیم. اسفناکتر اینکه نه تنها همکاران ما در جریان مبارزات و اعتصابات سندیکایی خود مورد سرکوب شدید قرار میگیرند، بلکه بخش اعظم سندیکاهای مستقلی که آنها تشکیل داده اند نیز عمدتأ برسمیت شناخته نمی شوند و حتی گزارش رسانی آزاد هم عملأ میسر و امکان پذیر نیست. صدها نفر از کارگران اعتصابی در سال گذشته دستگیر و بازداشت شده اند و تعداد زیادی از آنها مورد آزار و شکنجه)ضربات باتون(قرار گرفته اند. اعضای خانواده آنها تحت فشار قرار داده میشوند و در بسیاری از مناطق وضعیت بهداشتی آنان بویژه به دلیل بحران کرونا وخیم تر شده است.

جعفر عظیم زاده، رئیس هیئت مدیره "اتحادیه آزاد کارگران ایران" بدلیل فعالیتهای سندیکایش بارها به زندان محکوم شده است. او بعنوان اعتراض به دستگیری و محکومیت غیر قانونی و خودسرانه اش از طرف رژیم در دوران حبس خود مرتباً اقدام به اعتصاب غذا نموده است. علیرغم اینکه او دوران حبس خود را به اتمام رسانده بود وحتی حکم ترخیص او از زندان بطور کتبی و رسمی ابلاغ گردیده بود، "اداره اطلاعات" سپاه پاسداران بدون هیچگونه توضیحی او را به زندان رجایی شهر در کرج انتقال داد. او در آنجا به سلول انفرادی منتقل گردید. از آنجایی که او مدت طولانی در اعتصاب غذا بسر برده بود، این امر موجب ضعف جسمانی شدید او شد وعملاً منجر به ابتلای او به بیماری کرونا کردید. **ما خواستار آزادی فوری و بدون قید و شرط جعفر عظیم زاده و تمامی کارگرانی هستیم که بخاطر فعالیتهای سندیکایی خود در حبس بسر میبرند.**

اسماعیل عبدی و محمود حبیبی، نیزدو معلمی هستند که بدلائل سیاسی در زندان بسر میبرند و دوران حبس خود را مانند تمامی زندانیان سیاسی دیگر در شرایطی بسیار خطرناک سپری میکنند. حتی سندیکاهایی که در نتیجه مبارزات کارگران بطور رسمی تأیید و برسمیت شناخته شده اند مانند **سندیکای شرکت واح**د – سندیکای کارگران شرکت اتوبوس رانی شهری تهران و حومه)که عضو اتحادیه بین المللی شرکتهای ترابری وحمل ونقل نیز میباشد(، هنگامی که کارگران این سندیکا در اوائل سال ۲۰۲۰ وقبل از آن با شرکت در مراسم اول ماه مه)روز جهانی کارگر(جهت دستیابی به مطالبات و خواستهای خود به میتینگ های اعتراضی دست زده بودند، مورد خشونت و سرکوب شدید از طرف نیروهای امنیتی رژیم قرار گرفتند. رهبزان آنها مانند **رسول طالب مقدم** دستگیر و شکنجه شدند و بدین طریق اعتصابات سندیکایی توسط رژیم بطور وحشیانه ای سرکوب گردید. تظاهرات مستقل کارگران در روز اول ماه مه توسط "سپاه پاسداران" منحل گردید و رهبران آن دستگیر شدند. همچنین در مورد

حرکتها و جنبشهای مدنی در ایران نیز، رژیم با اعمال شدیدترین شیوه های سرکوب با آنها برخورد میکند. کمااینکه زنان برای برابری و تساوی حقوق و حذف و لغو ضوابط و قوانین قرون وسطایی در ایران مبارزه میکنند. از نمونه های برجسته اعتصابات کارگری در ایران میتوان به اعتصابات کارگران **شرکت نیشکر هفت تپه** اشاره کرد. موج اخیراین اعتصابات که در تابستان سال ۲۰۲۰ شکل گرفته بود، متجاوز از ۲۰ روز تداوم یافت. در ماه سپتامبر سال ۲۰۲۰ دادگاه **سپیده قلیان**، یکی از فعالین زن جنبش کارگری، که برای حقوق کارگران مبارزه میکرد را به ۱۰ سال حبس و **اسماعیل بخشی**، فعال دیگر جنبش کارگری را به ۱۰ سال و ۶ ماه حبس و ۷۰ ضربه شلاق محکوم کرد. جرم آنها صرفأ این بود که آنها در حرکتهای اعتراضی که بخاطر عدم پرداخت حقوقهای معوقه کارگران هفت تپه شکل گرفته بود، شرکت فعال داشتند.

همچنین میتوان به مورد اعتصاب قاطعانه کارگران شرکت **فولاد اهواز** اشاره کرد. همانند کارگران هفت تپه، کارگران شرکت ماشین سازی **هپکو** اراک نیز بر علیه سیاست خصوصی سازی این کارخانه مبارزه کردند و مورد ضرب و شتم و برخورد شدید نیروهای امنیتی و پلیس قرار گرفتند. این موارد صرفأ نوک تیز مبارزات مقاومت جویانه کارگران بر علیه سیاستهای رژیم جمهوری اسلامی ایران میباشند. هنگامی که همکاران ما در ایران مجبور میشوند علیرغم اعمال فشار و سرکوب شدید از سوی رژیم، جهت پیشبرد و تحقق خواستها ومطالبات خود دست به اعتصاب بزنند، این موضوع از یکسو بیانگر میزان شهامت و شجاعت آنها و از سوی دیگر نشانی از میزان ناامیدی و ناتوانی آنها در تقابل با وضعیت موجود میباشد که برای بقاء و تأمین حداقل معیشت خود مبارزه میکنند. نه تنها سطح حقوق و درامد کارگران بقدری نازل و پایین است که آنها با توجه به میزان فزاینده تورم، بسختی میتوانند زندگی کنند، بلکه حتی غالبأ آنها بایستی ماههای متوالی منتظر

پرداخت حقوقهای خود باشند. آمار فاجعه بار بیکاران در جامعه که جای خود دارد و نیازی به صحبت راجعه به آن نیست. در شرایطی که گزارشات مربوط به افزایش سرسام آور ابعاد وحشتناک فساد و جنایات اقتصادی حاکمیت همواره فزونی میابد، بیش از نیمی از جمعیت کشور در زیر خط فقر بسر میبرند. بر اساس اطلاعات موثق هزاران نفر در ایران بدلائل فعالیتهای سیاسی و یا سندیکایی در زندان بسر میبرند.

ما بر علیه سرکوب وحشیانه شدیداً اعتراض داریم و از دولت ایران خواستار موارد ذیل هستیم:

*** آزادی فوری تمامی همکارانمان، کارگرانی که تنها جرم آنها اقدام به اعتصاب و یا شرکت در تظاهرات برای مطالبات برحق خود بوده است!**

*** تضمین فعالیت آزاد سندیکایی در ایران که مطابق مفاد کنوانسیون سازمان جهانی کار دولت ایران نیز این قرارداد را امضاء کرده است و بایستی به آن پایبند باشد.**

حق آزادی بیان، آزادی تجمعات و تشکلها!

ما اعضای سندیکاها در آلمان خواستار پرداخت فوری حقوقهای معوقه کارگران و همچنین برسمیت شناختن حق اعتصاب برای آنها هستیم!

ما از مبارزه همکارانمان در ایران بر علیه خصوصی سازی شرکتها و کارخانجات دولتی حمایت و پشتیبانی میکنیم!

گروه سندیکایی منطقه راین– ماین

(برای فعالیت آزاد سندیکایی و تشکل در ایران)

این تشکل از طرف سندیکای معلمین فرانکفورت، اتحاد سندیکاهای بخش خدمات فرانکفورت و همچنین سندیکای کارگران فلزکار در

فرانکفورت حمایت و پشتیبانی میگردد.

فرانکفورت

۳ مارس ۲۰۲۱

آدرس تماس : pgseniorinnen@gew-frankfurt.de

مسئول حقوقی – مطبوعاتی : H, Becker

Fontanestrasse 20, 60431 Frankfurt am Main